

- razveljavi naj se sklep T-351/11 z dne 13. julija 2011, v katerem je ugotovljeno, da je tožba nedopustna;
- zadevo naj se vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, da bo lahko tožeča stranka uveljavljala svoje pravice;
- Svetu Evropske unije naj se naloži plačilo stroškov na podlagi členov 69 in 73 Poslovnika Sodišča.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev pritožbe navaja te pritožbene razloge:

- Višja sila zaradi vojne, ki prekine zastaranje. Dogodki, s katerimi se je tožeča stranka soočala po novembru 2010 v Slonokoščeni obali, pomenijo višjo silo v smislu člena 45 Statuta Sodišča Evropske unije zaradi vojnega stanja, ki ima za posledico prekinitve zastaralnih rokov aktov, ki jih je zoper njo sprejel Svet.
- Ta primer višje sile zaradi vojne ovira možnost tožeče stranke, da svobodno uresničuje svojo pravico do vložitve tožbe zoper akte, ki očitno kršijo temeljne pravice.
- Pravice in temeljne svoboščine so nadrejene načelu pravne varnosti. Splošno sodišče je s tem, da se je sklicevalo na načelo pravne varnosti za ugotovitev nedopustnosti predloga tožeče stranke, kršilo temeljno pravico do dostopa do sodišča in pravico do obrambe. Tožeči stranki je bila tako odvzeta pravica do izjave pred pristojnim sodiščem.
- Izključitev uporabe roka zaradi oddaljenosti in roka za vložitev tožbe v primeru vojne. Roka zaradi oddaljenosti in roka za vložitev tožbe ni mogoče uveljavljati proti naslovniku, ki prebiva v državi, ki je v odprti vojni. Ta roka veljata le v času miru in na evropskem kontinentu. Tožeča stranka se nahaja na drugem kontinentu in zato dosledna uporaba člena 102 Poslovnika Splošnega sodišča v obravnavani zadevi nedvomno krši člen 6(1) Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter člen 263 Pogodbe o delovanju Evropske unije.
- Nadrejenost člena 263 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Člen 102 Poslovnika Splošnega sodišča bi povzročil neveljavnost vsakršne obveznosti uradnega obvestila, kot je določena v Pogodbi o delovanju Evropske unije, ki določa, da

rok za vložitev tožbe začne teči od uradnega obvestila ali objave ali od dne, ko je zadevna oseba izvedela za akt. Člen 102 Poslovnika namreč izključuje obveznost uradnega obvestila in dan, ko je tožeča stranka dejansko izvedela za akt, tako da omejuje besedilo in smisel člena 263 PDEU. Zato člen 102 vzbuja dvom o pravicah, ki jih določa in varuje Pogodba, ki ima višjo pravno veljavo in velja za institucije Evropske unije. Zato je rok za vložitev tožbe – ker tožeča stranka ob kršitvi člena 263(5) Pogodbe o delovanju Evropske unije ni bila uradno obveščena o izpodbijanih aktih – lahko začel teči šele od takrat, ko je izvedela za akte, ki so bili sprejeti proti njej.

- Huda kršitev pravic in temeljnih svoboščin. Načelo pravne varnosti, kot ga je navedlo Splošno sodišče, resno vzbuja dvom o pravni varnosti kot celoti, ker se zoper upravičence, ki prebivajo zunaj Evropske unije v državi, ki je v vojni, uveljavljajo sankcije, zoper katere ne morejo učinkovito uresničevati svoje pravice do vložitve tožbe, ker niso izvedeli za sankcije.
- Podredno, tožeča stranka predlaga, naj se za nični razglasijo akti, ki jih je Svet sprejel zoper njo, zaradi resnosti kršitve pravic in temeljnih svoboščin. Ker izpodbijani akti kršijo temeljne svoboščine, ki so varovane z različnimi mednarodnimi pogodbami, mora Sodišče navedene akte razglasiti za nične, ker njihova nezakonitost krši vzpostavljeno evropsko ureditev in ker ni mogoče uveljavljati nobenega roka za vložitev tožbe zaradi resnosti kršitve varovanih temeljnih svoboščin in pravic.

Pritožba, ki jo je 21. septembra 2011 vložil Affi Pascal N'Guessan zoper sklep Splošnega sodišča (peti senat) z dne 13. julija 2011 v zadevi T-352/11, N'Guessan proti Svetu

(Zadeva C-482/11 P)

(2012/C 6/07)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnik: Affi Pascal N'Guessan (zastopniki: L. Bourthoumieux, J. Vergès, R. Dumas in M. Ceccaldi, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Svet Evropske unije

Predlogi

- Pritožba Affija Pascala N'Guessana naj se razglasi za dopustno;
- sklep z dne 13. julija 2011 v zadevi T-352/11, s katerim je bila tožba razglašena za nedopustno, naj se razglasi za ničnega;
- tožba naj se vrne Splošnemu sodišču, da bo lahko pritožnik uveljavljal svoje pravice;
- Svetu Evropske unije naj se na podlagi členov 69 in 73 Poslovnika Sodišča naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik v utemeljitev pritožbe navaja naslednje pritožbene razloge.

- Višja sila zaradi vojne, ki je prekinila tek zastaranja. Dogodki, ki jim je bil pritožnik izpostavljen v Slonokoščeni obali od novembra 2010, naj bi bili v smislu člena 45 Statuta Sodišča Evropske unije primer višje sile zaradi vojnega stanja, ki je povzročilo pretrganje zastaralnih rokov v zvezi z akti, ki jih je proti njemu sprejel Svet.
- Zadevni primer višje sile zaradi vojne naj bi pritožniku onemogočil svobodno izvrševanje njegove pravice do pravnega sredstva zoper akte, s katerimi so očitno kršene temeljne pravice.
- Temeljne pravice in svoboščine naj bi prevladale nad načelom pravne varnosti. Splošno sodišče naj bi s tem, da se je za razglasitev nedopustnosti pritožnikove tožbe sklicevalo na načelo pravne varnosti, kršilo temeljno pravico dostopa do sodišča in pravico do obrambe. Pritožnik naj bi bil tako prikrajšan za pravico do izjave pred pristojnim sodiščem.
- Nemožnost uporabe roka zaradi oddaljenosti in roka za vložitev tožbe v primeru vojne. Rok zaradi oddaljenosti in rok za vložitev tožbe naj se ne bi mogla uporabiti proti naslovniku, ki živi v državi, v kateri divja vojna. Take roke naj bi bilo mogoče uporabljati samo v miru in na evropskem kontinentu. Pritožnik pa je na drugi celini in

zato sta z dosledno uporabo člena 102 Poslovnika Splošnega sodišča za obravnavani primer vsekakor kršena člen 6(1) Evropske konvencije o človekovih pravicah in člen 263 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

- Prevlada člena 263 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Člen 102 Poslovnika Splošnega sodišča naj bi razveljavil dolžnost obveščanja, kot je določena s Pogodbo o delovanju Evropske unije, ki določa, da začne rok za vložitev tožbe teči od uradnega obvestila ali objave akta ali od takrat, ko je tožeča stranka zanj izvedela. Zato naj bi člen 102 Poslovnika Splošnega sodišča postavil pod vprašaj pravice, ki so določene in zavarovanje s Pogodbo, ki ima večjo pravno veljavo in ki zavezuje institucije, ki so sestavni členi Evropske unije. Ker pritožnik ni bil uradno obveščen o izpodbijanih aktih, s čimer je bil krščen člen 265, peti odstavek, Pogodbe o delovanju Evropske unije, rok za vložitev tožbe ni mogel začeti teči do trenutka, ko je izvedel za akte, ki so bili sprejeti proti njemu.
- Huda kršitev temeljnih pravic in svoboščin. Načelo pravne varnosti, kakor ga je navedlo Splošno sodišče, naj bi resno postavilo pod vprašaj pravno varnost kot celoto, saj bi se za posameznike, ki živijo izven Evropske unije in v državi, v kateri poteka vojna, lahko uporabile sankcije, zoper katere ne bi mogli učinkovito izvrševati svoje pravice do pravnega sredstva, saj s sankcijo ne bi bili seznanjeni.
- Pritožnik podredno predlaga razglasitev ničnosti aktov, ki jih je proti njemu sprejel Svet, zaradi resnosti kršitve temeljnih pravic in svoboščin. Ker naj bi izpodbijani akti kršili temeljne pravice, varovane z različnimi mednarodnimi pogodbami, bi morale Sodišče navedene akte razveljaviti, če njihova protizakonitost ni v skladu z ustaljenim evropskim redom ali zato, ker ne bi smel začeti teči rok za vložitev tožbe zaradi resnosti kršitve zavarovanih temeljnih svoboščin in pravic.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Augstākās tiesas Senāts (Republika Latvija) 17. oktobra 2011 – SIA „Mednis“ proti Valsts ieņēmumu dienests

(Zadeva C-525/11)

(2012/C 6/08)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitveno sodišče

Augstākās tiesas Senāts